FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 november 2018

946/2018

Lag

om ändring av lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) 2, 6–22, 23, 24, 27–34, 36–68, 70, 71, 73–77, 79–81, 82–84, 92 och 93 §,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 910/2011, 879/2014, 474/2016, 483/2017 och 629/2017, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 910/2011, 33, 58, 59, 61, 83 och 93 § sådana de lyder i lag 879/2014, 36, 39, 41 och 42 § sådana de lyder i lag 910/2011, 37 och 53 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 474/2016, 38 och 65 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 879/2014, 57 § sådan den lyder i lagarna 879/2014 och 629/2017, 70 § sådan den lyder i lag 308/2018 samt 77 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 308/2018, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

1) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar,

2) *non-SOLAS-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg,

3) *MARPOL 73/78-konventionen* protokollet av år 1978 (FördrS 51/1983) till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg jämte ändringar,

4) *Helsingforskonventionen* 1992 års konvention om Östersjöområdets marina miljö (FördrS 2/2000) och dess bilagor jämte ändringar,

4 a) *barlastvattenkonventionen* den år 2004 ingångna internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment, med senare ändringar,

5) *koden för höghastighetsfartyg* internationella säkerhetskoden för höghastighetsfartyg i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) sjösäkerhetskommittés resolution MSC.36(63) (1994 HSC-koden) av den 20 maj 1994 samt sjösäkerhetskommitténs resolution MSC.97(73) (2000 HSC-koden) av den 5 december 2000, jämte ändringar,

6) *fiskefartygsdirektivet* rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 99/19/EG och 2002/35/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG och förordning (EG) nr 219/2009,

7) *Torremolinosprotokollet* det 1993 upprättade protokoll jämte ändringar som hänför sig till 1977 års internationella konvention om säkerheten på fiskefartyg,

RP 61/2018
RP 104/2018
KoUB 21/2018
RSv 102/2018

8) *koden för specialfartyg* säkerhetskoden för specialfartyg i IMO:s generalförsamlings resolution A.534(13) av den 17 november 1983 samt i sjösäkerhetskommitténs resolution MSC.266(84) av den 13 maj 2008, jämte ändringar,

9) *klassificeringssällskapsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, med senare ändringar,

10) *lastlinjekonventionen* 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968) jämte ändringar,

11) *Östersjölastlinjeöverenskommelsen* överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om lastlinjer på Östersjön (FördrS 26/1988),

12) *skeppsmätningskonventionen* 1969 års internationella skeppsmätningskonvention (FördrS 31/1982),

13) *sjöarbetskonventionen* konventionen om arbete till sjöss från 2006 (FördrS 52/2013),

13 a) *fartygsåtervinningsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG,

14) *fartyg* färdmedel och anordningar som vilar på och är avsedda för färd på vatten,

15) *yrkesbåt* ett fartyg med en längd på minst 5,5 men under 24 meter som används för att utöva yrke eller idka näring,

16) *specialfartyg* ett mekaniskt självgående fartyg som utöver besättningsmedlemmarna medför fler än tolv personer med specialuppdrag ombord och som används för vetenskaplig forskning, sjöpersonalutbildning, kabelläggning, sjöräddning av fartyg och annan egendom eller för något annat motsvarande specialändamål, dock inte fartyg som används som vanliga passagerarfartyg,

17) *fritidsbåt* varje båt avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ eller framdrivningsmaskineri, med en skrovlängd på 2,5–24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder; med fritidsbåt avses dock inte ett fartyg som hyrs ut bemannat eller obemannat,

18) *fiskefartyg* fartyg som är utrustade eller används för att fånga fisk eller andra i vatten levande naturresurser, i kommersiellt syfte,

19) *passagerarfartyg* fartyg som används för handelssjöfart och medför fler än tolv passagerare; med passagerare avses alla personer med undantag av fartygets befälhavare och besättningsmedlemmarna eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord på ett fartyg för det fartygets behov eller barn under ett år,

20) *ro-ro-passagerarfartyg* fartyg som medför fler än tolv passagerare och som har ro-ro-lastutrymmen eller utrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/A/2 i bilaga I till non-SOLAS-direktivet,

21) *höghastighetsfartyg* ett höghastighetsfartyg enligt definitionen i regel 1 kapitel X i bilagan till SOLAS-konventionen,

22) *höghastighetspassagerarfartyg* höghastighetsfartyg enligt definitionen i regel 1 kapitel X i bilagan till SOLAS-konventionen, vilka medför fler än tolv passagerare; som höghastighetspassagerarfartyg betraktas inte i 38 punkten avsedda passagerarfartyg av klass B, C eller D som används på inrikes resor, om deras deplacement vid konstruktionsvattenlinjen är mindre än 500 kubikmeter och deras maximihastighet, enligt definitionen i punkt 1.4.30 i koden för höghastighetsfartyg, understiger 20 knop,

23) *pråm* fartyg med en längd på minst 12 meter som saknar eget framdrivningsmaskineri; minimilängden gäller inte pråmar som används för arbete under vattenytan,

24) *hyresbåt* fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015) och som hyrs ut för fritidsbruk bemannade eller obemannade och som i annan än reguljär trafik medför högst tolv passagerare; dock inte

en segelbåt med ett skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en båt med motor vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är under 15 kilowatt, en vattenskoter och inte heller en roddbåt,

25) *lastfartyg* andra än i 15–24 punkten avsedda fartyg med en längd på minst 5,5 meter,

26) *tankfartyg* lastfartyg vars lastrum har byggts eller lämpar sig huvudsakligen för transport av flytande last i bulk,

27) *fartygs längd* 96 procent av hela längden i vattenlinjen på 85 procent av minsta malldjupet, mätt från kölens överkant, eller längden från förstävens förkant till roderhjärtstockens mittpunkt i samma vattenlinje, om detta mått är större; för fartyg konstruerade med styrlastighet ska längden mätas i en vattenlinje som är parallell med konstruktionsvattenlinjen; i fråga om fartyg med en längd under 12 meter är längden dock lika med fartygets största längd,

28) *bruttodräktighet* den i fartygets mätbrev angivna bruttodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till skeppsmätningskonventionen; bruttodräktigheten för en fast kombination som består av skjutbogserare och pråm är den sammanlagda bruttodräktigheten för dessa,

29) *nettodräktighet* den i fartygets mätbrev angivna nettodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till skeppsmätningskonventionen; nettodräktigheten för en fast kombination som består av skjutbogserare och pråm är den sammanlagda nettodräktigheten för dessa,

30) *internationellt lastmärke* ett lastmärke i enlighet med lastlinjekonventionen,

31) *östersjölastmärke* ett lastmärke i enlighet med Östersjölastlinjeöverenskommelsen,

32) *fiskefartygs klasser* klasserna I, II och III så att fartyg med en längd som underskrider 15 meter hör till klass I, fartyg med en längd av minst 15 meter men under 24 meter hör till klass II samt fartyg med en längd av minst 24 meter till klass III,

33) *reguljär trafik* trafik enligt på förhand fastställda tidtabeller eller rutter,

34) *internationell fart* trafik mellan utländska hamnar eller mellan Finland och utländska hamnar; den internationella farten indelas i fyra fartområden som följer:

a) *östersjötrafik* är trafik utanför området för inrikes fart på Östersjön inklusive Finska viken och Bottniska viken med latitudparallellen genom Skagen, 57° 44,8" nordlig bredd, som gräns mellan Danmark och Sverige mot Nordsjön,

b) *närtrafik* är trafik utanför området för östersjötrafik på Nordsjön och därmed förbundna vatten, dock inte längre bort än 12° västlig längd i väster eller 48° nordlig bredd i söder eller 64° nordlig bredd i norr,

c) *europatrafik* är trafik utanför området för närtrafik, dock inte i västligare än 12° västlig längd, sydligare än 30° nordlig bredd eller östligare än 45° östlig längd,

d) *fjärrtrafik* är trafik utanför området för närtrafik och utanför området för europatrafik,

35) *internationell resa* en resa till sjöss från en hamn i Finland till en hamn utanför Finland, eller omvänt,

36) *inrikes fart* trafik mellan finska hamnar; med inrikes fart jämställs fart via Saima kanal och därtill direkt anslutna ryska vattenområden till Viborg samt fart mellan Vihrevoj och Viborg; inrikes farten delas in i tre fartområden som följer:

a) *fartområde I* omfattar åar, älvar, kanaler, hamnar, sjöar samt sådana områden i den inre skärgården som inte direkt är utsatta för sjögång från öppna havet och dessutom korta oskyddade farledsavsnitt i den inre skärgården,

b) *fartområde II* omfattar den yttre skärgården och sådana skärgårdsområden som är direkt utsatta för sjögång från öppna havet,

c) *fartområde III* omfattar öppna havsområden vid inrikes fart,

37) *inrikes resa* en resa på finskt havsområde från en finsk hamn till en annan finsk hamn eller tillbaka till samma finska hamn,

38) *klassificering av passagerarfartyg* passagerarfartygsklasser för passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet beroende på vilket havsområde de trafikerar:

a) *passagerarfartyg i klass A* ett passagerarfartyg som används på inrikes resor och som får användas också utanför det område som trafikeras av fartyg i klasserna B, C och D,

b) *passagerarfartyg i klass B* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikeras av fartyg i klasserna C och D, under vilka fartyget aldrig befinner sig mer än 20 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

c) *passagerarfartyg i klass C* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikeras av fartyg i klass D, på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för återkommande trafik eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period och där fartyget aldrig befinner sig mer än 15 sjömil från en skyddad plats eller mer än 5 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

d) *passagerarfartyg i klass D* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent, under en ettårsperiod för återkommande trafik eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period och där fartyget aldrig befinner sig mer än 6 sjömil från en skyddad plats eller mer än 3 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

39) *fångstområde I* sjöarna samt den inre och yttre skärgården fram till den yttre gränsen av Finlands inre territorialvatten, *fångstområde II* havsområdena i Finska viken, norra Östersjön och Bottniska viken norr om breddgraden 59° 00" nordlig bredd, och *fångstområde III* de övriga havsområdena i Östersjön, varvid gränsen mot Nordsjön går mellan Danmark och Sverige vid Skagens breddgrad 57° 44,8" nordlig bredd,

40) *vintertrafik* gång i nybruten isränna eller gång med ansatser i fast is,

41) *klassificeringssällskapsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg,

42) *erkänt klassificeringssällskap* ett klassificeringssällskap som erkänts enligt klassificeringssällskapsförordningen och med vilket Trafiksäkerhetsverket eller Transport- och kommunikationsverket har slutit avtal om besiktningsbemyndigande,

43) *redare* den som äger eller hyr hela fartyget och som ensam eller tillsammans med andra personer utövar faktisk beslutanderätt i fartygssäkerhetsfrågorna; i denna lag jämställs med redaren en sådan person som enligt avtal eller på något annat sätt faktiskt har hand om frågor med anknytning till fartygets fartygssäkerhet.

6 §

Allmänna tekniska säkerhetskrav

Ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen ska uppfylla de krav på konstruktioner och utrustning samt arrangemang för dessa som i konventionen uppställs för fartyget. Vid fartygets drift ska iakttas de funktionella krav som uppställs i SOLAS-konventionen i syfte att säkerställa fartygssäkerheten.

Ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen ska uppfylla de förpliktande bestämmelser enligt koderna i anslutning till SOLAS-konventionen som gäller fartygs konstruktioner, utrustning och arrangemang för dessa.

Utöver vad som anges i SOLAS-konventionen ska ett fartyg som omfattas av konventionen uppfylla kraven enligt de regler som ett erkänt klassificeringssällskap utarbetat om

fartygets skrov, maskineri samt elektriska och automatiska anläggningar eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Transport- och kommunikationsverket.

För säkerställande av en tillräcklig nivå på fartygssäkerheten kan Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om de tekniska och funktionella kraven enligt SOLAS-konventionen, i första hand med tillämpning av IMO:s anvisningar och rekommendationer, samt godkänna säkerhetskonstruktioner, säkerhetssystem och säkerhetsutrustning enligt SOLAS-konventionen.

7 §

Eftergifter

För ett fartyg som i vanliga fall inte används i internationell fart men som undantagsvis måste göra en internationell resa kan Transport- och kommunikationsverket medge eftergifter från bestämmelserna i SOLAS-konventionen, om fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och beskaffenhet samt farvattnet.

Under de förutsättningar som anges i SOLAS-konventionen kan Transport- och kommunikationsverket dessutom för ett sådant fartyg vars konstruktion inrymmer nya slags komponenter medge eftergifter i fråga om utrustningskraven avseende säker navigering, om tillämpningen av kraven allvarligt skulle försvåra forskningsarbetet för att utveckla komponenter av detta slag och möjligheterna att installera dem för bruk på fartyg i internationell fart.

8 §

Likvärdigheter

Transport- och kommunikationsverket kan tillåta att vissa tillbehör, utrustning eller apparater som avviker från kraven i SOLAS-konventionen installeras i ett fartyg, att ämnen som avviker från kraven i konventionen används på fartyget eller att arrangemang som avviker från kraven i konventionen tillämpas i fartyget, om Transport- och kommunikationsverket utifrån utförda tester eller på något annat sätt har konstaterat att tillbehören, utrustningen, apparaten, materialet och det särskilda arrangemanget är minst lika effektiva som de som föreskrivs i SOLAS-konventionen.

Under de förutsättningar som anges i SOLAS-konventionen kan Transport- och kommunikationsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material eller ett särskilt arrangemang i anslutning till ett fartyg i ett enskilt fall kan ersättas på något annat sätt än vad som anges i SOLAS-konventionen.

9 §

Eftergifter som gäller tekniska säkerhetskrav

I de fall som anges i SOLAS-konventionen kan Transport- och kommunikationsverket, under de förutsättningar som anges i SOLAS-konventionen, medge eftergifter för enskilda fartyg eller fartygsklasser i fråga om de krav som ställs på fartygets eller fartygsklassens konstruktioner, utrustning eller arrangemangen för dessa.

10 §

Alternativt arrangemang för säkerhetsarrangemangen för ett fartyg

Transport- och kommunikationsverket kan för ett enskilt fartyg godkänna att säkerhetsarrangemangen för ett fartyg genomförs på ett annat sätt än vad som anges i SOLAS-kon-

ventionen, om man på detta sätt uppnår minst samma säkerhetsnivå som när reglerna enligt SOLAS-konventionen iakttas.

11 §

Avvikelser, eftergifter och likvärdigheter som gäller säkerhetskrav för navigering

Transport- och kommunikationsverket meddelar i enlighet med kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen föreskrifter om i vilken omfattning reglerna 15–28 i kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen ska tillämpas på fartyg med en bruttodräktighet under 150 och på sådana fartyg med en bruttodräktighet under 500 som uteslutande navigerar i skyddade kustvatten eller i inre farvatten i Finland. Transport- och kommunikationsverket meddelar även föreskrifter om till vilka delar reglerna i kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen ska tillämpas på fartyg i inrikes fart.

Transport- och kommunikationsverket kan meddela föreskrifter i enlighet med kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen om allmänna avvikelser från kraven på navigationsutrustning för fartyg som saknar mekanisk framdrivning.

Transport- och kommunikationsverket kan vid behov medge partiella eller villkorliga eftergifter från säkerhetskraven för navigering eller likvärdigheter enligt kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen när ett fartyg används på en resa där den största distansen från fartyget till land, resans längd och beskaffenhet, frånvaron av kända navigationsrisker och andra omständigheter som påverkar säkerheten är sådana att det vore oändamålsenligt eller onödigt att tillämpa SOLAS-konventionen fullt ut. Transport- och kommunikationsverket ska då ta hänsyn till hur eftergifterna och likvärdigheterna eventuellt inverkar på övriga fartygs säkerhet.

12 §

Trafiktillstånd för höghastighetsfartyg

Redaren eller dennes ombud ska för höghastighetsfartyg ansöka om trafiktillstånd enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i SOLAS-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket ska bevilja och vid behov återkalla trafiktillstånd för höghastighetsfartyg enligt säkerhetskoden för höghastighetsfartyg, på de grunder som anges i koden.

13 §

Information till IMO

Transport- och kommunikationsverket ska informera IMO om eftergifter beviljade enligt 7 § 2 mom., alternativa arrangemang godkända enligt 10 § samt om partiella eller villkorliga eftergifter eller likvärdigheter beviljade enligt 11 § 3 mom.

Transport- och kommunikationsverket ska informera IMO om i 8 § 1 mom. avsedda beslut om likvärdighet samt lämna en rapport om utförda undersökningar.

14 §

Klassificering av passagerarfartyg

Passagerarfartyg som omfattas av tillämpningsområdet för non-SOLAS-direktivet delas in i klasserna A, B, C och D i enlighet med non-SOLAS-direktivet beroende på vilket havsområde de trafikerar.

Transport- och kommunikationsverket bestämmer närmare gränserna för de havsområden som avses i 1 mom.

Vid tillämpning av bestämmelserna och föreskrifterna om radiokommunikation definieras havsområdena i enlighet med bestämmelserna i bilaga IV till SOLAS-konventionen.

15 §

Allmänna tekniska säkerhetskrav

Ett passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i non-SOLAS-direktivet uppställs för det.

Utöver vad som anges i non-SOLAS-direktivet ska ett fartyg som omfattas av direktivet uppfylla kraven enligt de regler som ett erkänt klassificeringssällskap utarbetat om fartygets skrov, maskineri samt elektriska och automatiska anläggningar eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Transport- och kommunikationsverket.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om fartygs tekniska säkerhet.

16 §

Ytterligare säkerhetskrav

För säkerställande av en tillräcklig nivå med tanke på fartygssäkerheten får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om omständigheter kring den tekniska säkerheten för passagerarfartyg som omfattas av tillämpningsområdet för non-SOLAS-direktivet, om det på grund av klimat- och väderleksförhållanden eller andra särskilda lokala förhållanden är nödvändigt att förbättra säkerhetskraven enligt direktivet.

17 §

Likvärdigheter

Transport- och kommunikationsverket kan meddela föreskrifter enligt vilka det är tillåtet att tillämpa regler som motsvarar reglerna i bilaga I till non-SOLAS-direktivet, om de motsvarande reglerna är minst lika effektiva som reglerna i bilaga I.

18 §

Eftergifter

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter enligt vilka passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet medges eftergifter från vissa särskilda krav enligt direktivet när de används för inrikes resor.

Transport- och kommunikationsverket ska förena eftergiften med driftkrav enligt non-SOLAS-direktivet genom vilka det säkerställs att säkerhetsnivån för fartyget inte blir lägre.

19 §

Trafiktillstånd för höghastighetspassagerarfartyg

Redaren eller dennes ombud ska för höghastighetspassagerarfartyg ansöka om trafiktillstånd enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i non-SOLAS-direktivet.

Transport- och kommunikationsverket ska bevilja och vid behov återkalla trafiktillstånd för höghastighetspassagerarfartyg enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i non-SOLAS-direktivet, på de grunder som anges i koden.

20 §

Information till kommissionen

Transport- och kommunikationsverket ska omedelbart informera Europeiska kommissionen om de åtgärder som avses i 16–18 §.

21 §

Fiskefartyg som omfattas av tillämpningsområdet för fiskefartygsdirektivet

Ett fiskefartyg som omfattas av tillämpningsområdet för fiskefartygsdirektivet ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i fiskefartygsdirektivet och i övriga direktiv uppställs för fartyget i fråga. Fartyget ska också uppfylla kraven enligt Torremolinosprotokollet så som anges i fiskefartygsdirektivet.

Utöver vad som anges i fiskefartygsdirektivet ska vid konstruktion, byggande och underhåll av skrov, huvud- och hjälpmaskineri samt elektriska och automatiska anläggningar på ett fiskefartyg iakttas de föreskrifter som fastställts för klassificering av en erkänd organisation eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Transport- och kommunikationsverket.

För genomförande av fiskefartygsdirektivet och övriga direktiv meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om fiskefartygs tekniska säkerhet.

Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket i enskilda fall medge undantag från kraven enligt fiskefartygsdirektivet, om undantaget inte försämrar fartygssäkerheten.

Under de förutsättningar som anges i fiskefartygsdirektivet kan Transport- och kommunikationsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material och särskilda arrangemang i enskilda fall kan betraktas som likvärdiga enligt vad som annars förutsätts i fiskefartygsdirektivet.

22 §

Specialfartyg

Ett specialfartyg som omfattas av någondera koden för specialfartyg ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i koden uppställts för fartyget i fråga.

För säkerställande av en tillräcklig nivå på fartygssäkerheten får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om de tekniska kraven för specialfartyg i enlighet med IMO:s anvisningar och rekommendationer.

Transport- och kommunikationsverket kan i enskilda fall medge undantag från bestämmelserna i koden för specialfartyg, om det är fråga om en enstaka resa i skyddade kustvatten och fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

För ett fartyg som i vanliga fall inte används som specialfartyg men som undantagsvis gör en resa som specialfartyg kan Transport- och kommunikationsverket medge eftergifter från bestämmelserna i koden för specialfartyg, om fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

Under de förutsättningar som anges i koden för specialfartyg kan Transport- och kommunikationsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material och särskilda arrangemang i enskilda fall kan betraktas som likvärdiga enligt vad som annars förutsätts i koden för specialfartyg.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om hur koden för specialfartyg ska tillämpas på specialfartyg med en bruttodräktighet under 500.

23 §

Övriga fartyg

För andra än i 21 och 22 § avsedda fartyg meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare tekniska föreskrifter för uppfyllande av de allmänna säkerhetskraven enligt 5 § och för säkerställande av en tillräcklig nivå med hänsyn till fartygssäkerheten. Föreskrifterna kan gälla fartygets

1) konstruktion och utrustning,
2) stabilitet,
3) huvud- och hjälpmaskineri, anordningar och system,
4) navigationsutrustning,
5) navigationsljus samt kommunikations- och signalutrustning,
6) radioutrustning,
7) brandsäkerhet,
8) livräddningsanordningar,
9) elinstallationer och elektriska anläggningar,
10) andra motsvarande tekniska omständigheter.

Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket i enskilda fall medge avvikelser från de föreskrifter som avses i 1 mom., om fartygssäkerheten inte försämras väsentligt.

24 §

Specialkrav i fråga om den förliga porten på ro-ro-fartyg

Den förliga ramp som leder till bildäcket på finska ro-ro-fartyg och utländska ro-ro-passagerarfartyg som går i reguljär trafik från eller till en hamn i Finland ska till konstruktion och arrangemang vara sådan att den inte skadas om den förliga bordläggningsporten går sönder eller lossnar.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter om konstruktion och arrangemang i fråga om den förliga rampen.

27 §

Fartyg i internationell fart

Ett fartyg i internationell fart ska uppfylla kraven enligt bestämmelserna i lastlinjekonventionen eller Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

Fartyget ska ha ett internationellt lastmärke och ett internationellt lastlinjecertifikat eller ett östersjölastmärke och ett östersjölastlinjecertifikat eller ett internationellt dispenscertifikat så som föreskrivs i lastlinjekonventionen eller Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter för genomförande av lastlinjekonventionen och Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

28 §

Fartyg i inrikes fart

Ett passagerarfartyg i inrikes fart som omfattas av non-SOLAS-direktivet ska uppfylla de lastlinjekrav som uppställs i non-SOLAS-direktivet.

Andra än i 1 mom. avsedda fartyg i inrikes fart med en längd av minst 24 meter ska ha ett lastmärke för inrikes fart och ett nationellt lastlinjecertifikat som anger hur djupt fartyget får lastas. Om fartyget har ett internationellt lastmärke och lastlinjecertifikat eller ett

östersjölastmärke och ett östersjölastlinjecertifikat, behövs det inte något särskilt lastmärke för inrikes fart eller något nationellt lastlinjecertifikat.

Andra än i 1 mom. avsedda fartyg i inrikes fart med en längd över 15 meter men under 24 meter ska ha ett sådant fribord som med hänsyn till farvattnets karaktär kan anses tryggt. För fartyg som avses i detta moment kan Transport- och kommunikationsverket vid behov bestämma ett lastmärke för inrikes fart och utfärda ett nationellt lastlinjecertifikat, om det med hänsyn till fartygets användningsändamål och fartområdet behövs för att säkerställa säker drift av fartyget.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om lastlinjerna för passagerarfartyg i inrikes fart som omfattas av non-SOLAS-direktivet. Transport- och kommunikationsverket meddelar också närmare tekniska föreskrifter om krav i fråga om konstruktion för övriga fartyg i inrikes fart samt om fribord och uträknandet av det. Dessutom meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare tekniska föreskrifter om mått, placering och utmärkning av lastmärket för inrikes fart och de linjer som används i förening med lastmärket.

29 §

Eftergifter

För ett finskt fartyg med nya typer av lösningar kan Transport- och kommunikationsverket medge eftergifter från de bestämmelser i lastlinjekonventionen som om de tillämpas, i betydande grad kan hindra forskning för att vidareutveckla dessa nya typer av lösningar och hindra ibruktagandet av dem på fartyg som används på internationella resor. Ett fartyg av detta slag ska dock uppfylla de säkerhetskrav som med hänsyn till den totala säkerheten är tillräckliga för den drift som fartyget är avsett för.

För ett finskt fartyg som i vanliga fall inte används i internationell fart men som undantagsvis gör en internationell resa kan Transport- och kommunikationsverket medge eftergifter från bestämmelserna enligt lastlinjekonventionen, om fartyget uppfyller säkerhetskrav tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

Transport- och kommunikationsverket ska informera IMO om eftergifter enligt 1 och 2 mom.

30 §

Likvärdigheter

Transport- och kommunikationsverket kan tillåta att vissa tillbehör, en viss utrustning eller en viss apparat installeras i ett finskt fartyg eller att ett visst material används eller ett särskilt arrangemang tillämpas på fartyget som är annorlunda än vad som krävs i lastlinjekonventionen, om Transport- och kommunikationsverket utifrån utförda tester eller på något annat sätt har konstaterat att tillbehören, utrustningen, apparaten, materialet och det särskilda arrangemanget är minst lika ändamålsenliga som de som föreskrivs i lastlinjekonventionen.

Transport- och kommunikationsverket ska informera IMO om i 1 mom. avsedda beslut som gäller fartyg i internationell fart samt lämna en rapport om utförda undersökningar.

31 §

Avvikelser från lastlinjebestämmelserna i inrikes fart

Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket i enskilda fall medge avvikelser från lastlinjebestämmelserna för inrikes fart när det gäller andra fartyg än passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet, om fartygssäkerheten inte försämras väsentligt.

32 §

Ansökan om bestämmande av lastmärke

Ett finskt fartygs redare eller dennes ombud ska lämna in en skriftlig ansökan om bestämmande av lastmärkets placering till Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap som befullmäktigats av Transport- och kommunikationsverket.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till ansökan, ansökningstidpunkten och ordnandet av bestämmande av lastmärke.

33 §

Bestämmande av lastmärke samt lastlinjecertifikat

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap bestämmer placeringen av ett lastmärke och utfärdar ett lastlinjecertifikat. I fråga om inrikes fart bestäms placeringen av ett lastmärke och utfärdas lastlinjecertifikat för ett eller flera fartområden för inrikes fart.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap kan på basis av den placering av ett lastmärke som verket eller sällskapet bestämt utfärda ett interimistiskt lastlinjecertifikat för ett fartyg för högst fem månader.

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget ändras på något annat sätt som påverkar uppgifterna i lastlinjecertifikatet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt lastlinjecertifikat hos Transport- och kommunikationsverket eller hos ett erkänt klassificeringssällskap.

34 §

Ändring av fartyg efter bestämmandet av lastmärke

Om ett fartyg efter bestämmandet av lastmärke har ändrats så att fartygets fribord kan påverkas, får fartyget inte användas förrän redaren eller dennes ombud har anmält ändringen till Transport- och kommunikationsverket eller ett av Transport- och kommunikationsverket bemyndigat erkänt klassificeringssällskap och ett nytt fribord har bestämts för fartyget.

36 §

Besiktningsförrättare

Transport- och kommunikationsverket utför besiktning av finska fartyg. Transport- och kommunikationsverket kan bemyndiga ett erkänt klassificeringssällskap att utföra en besiktning partiellt eller helt. Ett klassificeringssällskap som bemyndigats av Transport- och kommunikationsverket ska ha ett ombud som har hemort i Finland och som för klassificeringssällskapets talan inför domstol och andra myndigheter.

Transport- och kommunikationsverket ska samarbeta med det erkända klassificeringssällskap som det bemyndigat i utformningen av klassificeringssällskapets regler och förfaranden och samråda med klassificeringssällskapet för att uppnå en enhetlig tolkning av de internationella konventionerna.

Transport- och kommunikationsverket kan ge en besiktningsman som det utsett och som inte är anställd hos Transport- och kommunikationsverket i uppdrag att partiellt eller helt utföra en besiktning av ett fartyg i inrikes fart.

Vid besiktning av yrkesbåtar kan Transport- och kommunikationsverket anlita ett sådant anmält organ som avses i 27 § i lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar.

37 §

Besiktning som utförts av myndigheter i andra stater

Transport- och kommunikationsverket kan begära att en myndighet i en stat som är fördragsslutande part i SOLAS-konventionen, MARPOL 73/78-konventionen, lastlinjekonventionen eller barlastvattenkonventionen utför någon annan än en första besiktning. En sådan besiktning är likvärdig med en i detta kapitel avsedd besiktning.

Ett fartyg som för flagg tillhörande en stat som är fördragsslutande part i de konventioner som nämns i 1 mom. kan besiktas i Finland, om en behörig myndighet i fartygets flaggstat anhåller om detta hos Transport- och kommunikationsverket.

38 §

Utsedda besiktningsmän

En utsedd besiktningsman ska ha sådan behörighet att han eller hon kan utföra besiktningar på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för utsedda besiktningsmän utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utnämningsbrev för utsedda besiktningsmän utges för viss tid, högst fem år. Utnämningsbrevet ska kunna förnyas på ansökan om sökanden kan visa att han eller hon har bibehållit sin behörighet.

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla utnämningsbrevet för en utsedd besiktningsman, om

1) den utsedda besiktningsmannen inte längre i fråga om kunskaper och färdigheter uppfyller villkoren för erhållande av utnämningsbrev, eller

2) den utsedda besiktningsmannen allvarligt eller upprepade gånger bryter mot denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Den utsedda besiktningsmannen ska höras innan utnämningsbrevet återkallas.

I de fall som avses i 3 mom. kan Transport- och kommunikationsverket ålägga den utsedda besiktningsmannen att genast återlämna sitt utnämningsbrev till Transport- och kommunikationsverket.

Utnämningsbrevet återkallas helt eller för viss tid. Tiden räknas från det att personen i fråga har delgetts beslutet eller senast från det att utnämningsbrevet upphör att gälla.

39 §

Avtal om besiktningsbemyndigande

Transport- och kommunikationsverket ska ingå ett skriftligt avtal med de erkända klassificeringssällskap som verket bemyndigar att utföra besiktningar. Avtal om besiktningsbemyndigande ska innehålla bestämmelser om åtminstone de omständigheter som anges i artikel 5.2 i klassificeringssällskapsdirektivet. Finsk lag ska tillämpas på avtalet.

40 §

Vägran att utfärda ett besiktningsbemyndigande

Om Transport- och kommunikationsverket bemyndigar ett erkänt klassificeringssällskap i enlighet med 39 §, kan det inte vägra att bemyndiga ett annat erkänt klassificeringssällskap som har hemvist inom Europeiska unionens område att utföra besiktningar, om det inte finns grundad anledning till att begränsa klassificeringssällskapens antal.

41 §

Återkallande av ett besiktningsbemyndigande

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla ett besiktningsbemyndigande, om erkännandet av klassificeringssällskapet har återkallats i enlighet med artikel 7 i klassificeringssällskapsförordningen.

Transport- och kommunikationsverket kan dra in eller återkalla ett besiktningsbemyndigande, om klassificeringssällskapet trots Transport- och kommunikationsverkets anmärkning eller varning i väsentlig grad eller upprepade gånger försummar sin skyldighet att utföra besiktning i enlighet med det avtal som avses i 39 §.

42 §

Tillsyn över erkända klassificeringssällskap

Transport- och kommunikationsverket ska övervaka att ett erkänt klassificeringssällskap sköter sina uppgifter enligt det avtal som avses i 39 § och uppfyller kriterierna i bilagan till klassificeringssällskapsförordningen. Transport- och kommunikationsverket ska utföra en inspektion vartannat år och rapportera om inspektionerna till Europeiska kommissionen.

Transport- och kommunikationsverket ska lämna Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen de anmälningar som avses i klassificeringssällskapsdirektivet.

43 §

Ansökan om och ordnande av besiktning

Redaren eller dennes ombud ska skriftligen hos Transport- och kommunikationsverket ansöka om första besiktning av ett nytt fartyg och av ändringsarbeten på ett existerande fartyg samt om godkännande av ritningar och planer i anslutning till dessa.

Ansökan om andra än i 1 mom. avsedda besiktningar ska göras skriftligen hos Transport- och kommunikationsverket eller hos en utsedd besiktningsman.

Redaren eller dennes ombud kan hos ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Transport- och kommunikationsverket ansöka om besiktningar som Transport- och kommunikationsverket bemyndigat klassificeringssällskapet i fråga att utföra.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till de ansökningar som avses i 1 och 2 mom., om ansökningstidpunkten och om ordnandet av besiktningar.

44 §

Förrättande av besiktning

Redaren ska se till att fartyget besiktas och avtala med Transport- och kommunikationsverket eller med ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Transport- och kommunikationsverket eller med en utsedd besiktningsman om tid och plats för besiktningen.

Fartygets befälhavare ska se till att det på fartyget, innan besiktningen inleds, har vidtagits sådana förberedande åtgärder som krävs för att besiktningen ska kunna utföras systematiskt och utan dröjsmål samt ställa tillräckligt med personal till besiktningsförrättarens förfogande.

Besiktningen ska förrättas så att den medför minsta tänkbara olägenhet och dröjsmål för fartyget.

45 §

Besiktningsslag

Sjösäkerhetsbesiktningar som utförs på fartyg är första besiktning, förnyad besiktning, periodisk besiktning, mellanliggande besiktning och årlig besiktning.

Första besiktningen omfattar ingående inspektion av fartygets konstruktion, maskineri och utrustning, utvändig inspektion av fartygets botten och den första periodiska inspektionen av tryckbärande anordningar.

Förnyad besiktning omfattar inspektion av fartygets konstruktion och utrustning samt utvändig inspektion av fartygets botten.

Vid periodisk besiktning kontrolleras att brandsäkerhetsarrangemangen samt släckningsanordningar, livräddningsutrustning och livräddningsarrangemang, radioutrustning, navigationsutrustning, lotslejdare, lotshissar jämte arrangemang samt andra anordningar som förutsätts i SOLAS-konventionen är i skick och lämpliga med beaktande av fartområdena för fartyget.

Vid mellanliggande besiktning säkerställs att fartygets konstruktion, pannor, tryckbärande anordningar, maskinerier jämte utrustning, manöveranordningar och därtill hörande styrsystem och elektriska anordningar är i gott skick. I den mellanliggande besiktningen ingår dessutom utvändig inspektion av fartygets botten.

Vid årlig besiktning kontrolleras genom okulär granskning att fartygets konstruktion, maskineri och utrustning har underhållits så att vid föregående besiktning konstaterad sjövärdighet har bevarats och att sådan utrustning eller sådana anordningar ombord på fartyget som krävs i ett beslut av Transport- och kommunikationsverket inte utan tillstånd har avlägsnats eller bytts ut.

46 §

Sjösäkerhetsbesiktning av fartyg som omfattas av SOLAS-konventionen

Ett fartyg som omfattas av SOLAS-konventionen ska genomgå första besiktning så som föreskrivs i SOLAS-konventionen innan det sätts i trafik som finskt fartyg.

För genomförande av SOLAS-konventionen meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare tekniska föreskrifter om utförandet av i 1 mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt SOLAS-konventionen i enlighet med IMO:s anvisningar.

47 §

Sjösäkerhetsbesiktning av fartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet

Ett passagerarfartyg som används på inrikes resor och ett höghastighetspassagerarfartyg i inrikes fart vilka omfattas av non-SOLAS-direktivet ska genomgå första besiktning innan det sätts i trafik som finskt fartyg så som föreskrivs i non-SOLAS-direktivet.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om utförandet av i 1 mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt non-SOLAS-direktivet.

48 §

Sjösäkerhetsbesiktning av andra passagerarfartyg i inrikes fart än sådana som omfattas av non-SOLAS-direktivet

Ett passagerarfartyg som används i inrikes fart och inte omfattas av non-SOLAS-direktivet ska genomgå första besiktning innan det sätts i trafik som finskt fartyg.

Utöver första besiktning ska ett fartyg som avses i 1 mom. också genomgå förnyad besiktning och årlig besiktning.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning och årlig besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

49 §

Sjösäkerhetsbesiktning av lastfartyg och pråmar som används i inrikes fart samt lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av SOLAS-konventionen

Ett lastfartyg och en pråm som används i inrikes fart samt ett lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av SOLAS-konventionen ska genomgå första besiktning innan fartyget eller pråmen sätts i trafik som finskt fartyg.

Utöver första besiktning ska ett fartyg som avses i 1 mom. också genomgå förnyad besiktning och årlig besiktning. På ett lastfartyg som används i inrikes fart och har en bruttodräktighet av minst 500 och på ett sådant lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av SOLAS-konventionen ska det utföras mellanliggande besiktning av fartyget och periodisk besiktning av fartygets radioutrustning.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning, årlig besiktning, periodisk besiktning och mellanliggande besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

50 §

Besiktning av fiskefartyg

Ett fartyg som omfattas av fiskefartygsdirektivet ska genomgå första besiktning så som föreskrivs i fiskefartygsdirektivet innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg.

För genomförande av fiskefartygsdirektivet meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om utförandet av i 1 mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt fiskefartygsdirektivet.

Ett fiskefartyg som inte omfattas av fiskefartygsdirektivet ska genomgå första besiktning innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg. Utgående från fiskefartygens klasser och fångstområdena meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om besiktningarna av dessa fartyg.

51 §

Besiktning av specialfartyg, yrkesbåtar och hyresbåtar

Ett specialfartyg, en yrkesbåt och en hyresbåt ska genomgå första besiktning innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg.

Specialfartyg, yrkesbåtar och hyresbåtar ska utöver första besiktning också genomgå förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

52 §

Skrovbesiktning av fartyg som används i vintertrafik

När ett fartyg första gången tas i bruk i vintertrafik ska dess skrov besiktas för vintertrafik. Bottnen på ett fartyg som används i vintertrafik ska årligen besiktas utvändigt innan fartyget på nytt används i vintertrafik.

Ett fartyg som isklassats av ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Transport- och kommunikationsverket behöver inte genomgå besiktning enligt 1 mom. Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket dessutom undanta ett oklassat fartyg från besiktning enligt 1 mom., förutsatt att fartygssäkerheten inte äventyras.

53 §

Besiktningar för att förhindra förorening av miljön

Innan ett fartyg sätts i trafik som ett finskt fartyg ska det besiktas för att förhindra förorening av miljön i syfte att säkerställa att fartyget uppfyller kraven enligt miljöskyddslagen för sjöfarten. På besiktningar för att förhindra förorening av miljön tillämpas MARPOL 73/78-konventionen, Helsingforskonventionen, Europeiska unionens rättsakter och övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

För genomförande av MARPOL 73/78-konventionen, Helsingforskonventionen, Europeiska unionens rättsakter och övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om utförandet av de besiktningar som avses i 1 mom.

54 §

Lastlinjebesiktningar

Ett fartyg som omfattas av lastlinjekonventionen ska besiktas så som föreskrivs i lastlinjekonventionen eller i Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

För genomförande av lastlinjekonventionen och Östersjölastlinjeöverenskommelsen meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare tekniska föreskrifter om utförandet av de besiktningar som avses i 1 mom.

Ett fartyg i inrikes fart med en längd av minst 24 meter ska genomgå lastlinjebesiktning innan det sätts i trafik. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om utförandet av besiktningen.

55 §

Extra besiktning

Transport- och kommunikationsverket kan trots att redaren eller dennes ombud inte ansökt om det besluta om extra besiktning av ett finskt fartyg efter betydande reparations- eller ändringsarbeten på fartyget, efter en sjöolycka, när ett fel har upptäckts på fartyget eller när någon annan särskild orsak kräver det.

Om fartygets navigationsutrustning eller framdrivningsmaskineri styrs med hjälp av ett integrerat system, är redaren vid en extra besiktning skyldig att visa upp användarhandboken över systemets funktioner och, för utredning av funktioner som inte har beskrivits i den, ett protokoll över en sådan testning av systemet som tillverkaren av utrustningen har låtit utföra eller själv har utfört. Om redaren inte lägger fram något testprotokoll, kan Transport- och kommunikationsverket efter att ha hört redaren begära att ett obundet forskningsinstitut testar systemet på redarens bekostnad.

56 §

Ändring av ett fartyg efter besiktning

Efter besiktningen av ett fartyg får det inte utan samtycke av Transport- och kommunikationsverket göras några ändringar i fartygets konstruktion, maskineri, utrustning eller något annat som besiktningen omfattat.

57 §

Besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat

På basis av besiktningarna beviljar Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat eller gör anteckningar i dem om utförd periodisk besiktning, mellanliggande besiktning eller årlig besiktning. Om väsentliga brister konstateras ges handlingarna efter det att bristerna har avhjälpts.

För genomförande av SOLAS-konventionen, lastlinjekonventionen, MARPOL 73/78-konventionen, non-SOLAS-direktivet, fiskefartygsdirektivet och fartygsåtervinningsförordningen samt övriga internationella förpliktelser meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om de besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat som utfärdas på basis av besiktningarna samt om hur länge de är giltiga och hur deras giltighet kan förlängas.

Transport- och kommunikationsverket beviljar sjöarbetscertifikat enligt sjöarbetskonventionen och till certifikatet fogas ett meddelande om att villkoren för arbete till sjöss iakttas. Villkor för beviljandet är att Transport- och kommunikationsverket i fråga om de omständigheter som omfattas av dess behörighet konstaterat att det inte finns hinder för beviljande och att arbetarskyddsmyndigheten utifrån sin inspektion i sitt utlåtande till Transport- och kommunikationsverket konstaterat att det inte finns hinder för beviljande i fråga om de omständigheter som omfattas av arbetarskyddsmyndighetens behörighet. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfaranden i samband med beviljande av sjöarbetscertifikat.

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla ett sjöarbetscertifikat när verket i fråga om de omständigheter som omfattas av dess behörighet eller arbetarskyddsmyndigheten på basis av inspektion i sitt utlåtande till Transport- och kommunikationsverket konstaterat att fartyget bevisligen inte uppfyller kraven enligt sjöarbetskonventionen och inga behövliga åtgärder för att rätta till saken har vidtagits.

58 §

Interimistiska certifikat eller säkerhetscertifikat

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap kan på basis av en besiktning bevilja ett interimistiskt certifikat eller säkerhetscertifikat för ett fartyg för högst fem månader.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap kan bevilja ett interimistiskt sjöarbetscertifikat för ett fartyg för högst sex månader. En förutsättning är att Transport- och kommunikationsverket och arbetarskyddsmyndigheten i fråga om de omständigheter som omfattas av deras behörighet har konstaterat att det inte finns några hinder för beviljande. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfaranden i samband med beviljande av ett interimistiskt sjöarbetscertifikat.

59 §

Förnyande av certifikat och säkerhetscertifikat och när deras giltighet upphör

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget ändras på något annat sätt som påverkar uppgifterna i certifikatet, säkerhetscertifikatet eller sjöarbetscertifikatet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt certifikat eller säkerhetscertifikat hos Transport- och kommunikationsverket eller hos ett erkänt klassificeringssällskap och ett nytt sjöarbetscertifikat hos Transport- och kommunikationsverket.

Ett certifikat eller säkerhetscertifikat upphör att gälla om det inte innehåller någon anteckning om föreskriven årlig besiktning, mellanliggande besiktning eller periodisk besiktning eller om fartyget har ändrats utan Transport- och kommunikationsverkets eller ett erkänt klassificeringssällskaps samtycke eller om fartyget börjar föra en annan stats flagg.

Ett sjöarbetscertifikat upphör att gälla om

1) fartyget inte har inspekterats i enlighet med bestämmelserna i sjöarbetskonventionen,

2) ett sjöarbetscertifikat inte har undertecknats efter en godkänd mellanliggande inspektion,

3) fartyget börjar föra en annan stats flagg,

4) redaren inte mera ansvarar för driften,

5) väsentliga ändringar har gjorts i fartygets konstruktion eller utrustning.

60 §

Brister som konstaterats på ett fartyg

Om det på ett fartyg vid en besiktning konstateras ett fel eller en brist, ska besiktningsförrättaren underrätta fartygets befälhavare eller redare om detta och sätta ut en tidsfrist för avhjälpande av felet eller bristen och göra en behörig anteckning om detta i besiktningshandlingarna. Anmälan om att felet eller bristen har avhjälpts ska inom utsatt tid göras till Transport- och kommunikationsverket.

61 §

Omhändertagande av ett fartygs certifikat eller säkerhetscertifikat

Transport- och kommunikationsverket kan omhänderta certifikat eller säkerhetscertifikat som verket eller ett erkänt klassificeringssällskap har beviljat för ett finskt fartyg, om fartyget inte till sin konstruktion, sitt maskineri, sin utrustning eller sin funktion är i ett sådant skick som förutsatts vid besiktningen. Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap beviljar ett interimistiskt certifikat eller säkerhetscertifikat i stället för det omhändertagna certifikatet eller säkerhetscertifikatet. De fel eller brister som upptäckts på fartyget ska avhjälpas inom det interimistiska certifikatets eller säkerhetscertifikatets giltighetstid. Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska utan dröjsmål bevilja ett nytt certifikat eller säkerhetscertifikat för fartyget så snart de konstaterade felen eller bristerna i fartyget har avhjälpts på behörigt sätt. Det nya certifikatet eller säkerhetscertifikatet beviljas för samma tid som det omhändertagna certifikatet eller säkerhetscertifikatet skulle ha varit i kraft.

62 §

Medgivande till avvikelser

Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket i enskilda fall för viss tid medge avvikelser från de krav som föreskrivs i eller med stöd av detta kapitel. Avvikelserna får inte strida mot internationella överenskommelser som är förpliktande för Finland.

Avvikelser får medges under förutsättning att säkerhetsnivån för fartyget inte blir avsevärt lägre.

Om ett fartyg går i trafik enbart mellan utländska hamnar, kan Transport- och kommunikationsverket med hänsyn till trafikens art dock bestämma att trafiken ska jämställas med därmed jämförbar inrikes fart eller internationell fart.

63 §

Syftet med och närmare föreskrifter om skeppsmätning

Genom skeppsmätning fastställs ett fartygs bruttodräktighet och nettodräktighet i enlighet med skeppsmätningskonventionen.

För säkerställande av att skeppsmätningskonventionen tillämpas på ett enhetligt sätt får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om kraven enligt skeppsmätningskonventionen i enlighet med IMO:s anvisningar och rekommendationer.

På det sätt som anges i IMO:s generalförsamlings resolution A.494 av den 19 november 1981 och på begäran av redaren kan Transport- och kommunikationsverket tillåta att också en dräktighet fastställd i konventionen om ett enhetligt skeppsmätningssystem (FördrS 18/1955) används parallellt som fartygets bruttodräktighet.

64 §

Utförare av skeppsmätning

Skeppsmätning av finska fartyg utförs av Transport- och kommunikationsverket eller av skeppsmätare som utsetts av Transport- och kommunikationsverket och som inte är anställda hos Transport- och kommunikationsverket.

65 §

Utsedda skeppsmätare

En utsedd skeppsmätare ska ha sådan behörighet att han eller hon kan utföra skeppsmätningar på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för utsedda skeppsmätare utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utnämningsbrev för utsedda skeppsmätare utges för viss tid, högst fem år. Utnämningsbrevet ska kunna förnyas på ansökan om sökanden kan visa att han eller hon har bibehållit sin behörighet.

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla utnämningsbrevet för en utsedd skeppsmätare, om

1) den utsedda skeppsmätaren inte längre i fråga om kunskaper och färdigheter uppfyller villkoren för erhållande av utnämningsbrev,

2) den utsedda skeppsmätaren allvarligt eller upprepade gånger bryter mot denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Den utsedda skeppsmätaren ska höras innan utnämningsbrevet återkallas.

I de fall som avses i 3 mom. kan Transport- och kommunikationsverket ålägga den utsedda skeppsmätaren att genast återlämna sitt utnämningsbrev till Transport- och kommunikationsverket.

Utnämningsbrevet återkallas helt eller för viss tid. Tiden räknas från det att personen i fråga har delgetts beslutet eller senast från det att utnämningsbrevet upphör att gälla.

66 §

Ansökan om och ordnande av skeppsmätning

Redaren eller dennes ombud ska skriftligen ansöka om skeppsmätning hos Transport- och kommunikationsverket eller en utsedd skeppsmätare.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till ansökan, ansökningstidpunkten och ordnandet av skeppsmätning.

67 §

Skeppsmätning och mätbrev

Ett fartyg med en längd av minst 12 meter ska mätas innan det sätts i trafik som ett finskt fartyg. På begäran av redaren eller fartygets befälhavare kan också ett fartyg med en längd som underskrider 12 meter mätas.

När fartygsbygget nått ett sådant stadium att fartygets övre däck är på plats kan skeppsmätaren ombes upprätta en tillfällig mätblankett för underdäcksutrymmet.

På basis av skeppsmätningen utfärdar Transport- och kommunikationsverket för fartyget ett mätbrev enligt skeppsmätningskonventionen.

68 §

Skeppsmätning av fartyg utförd av en myndighet i en annan stat

Transport- och kommunikationsverket kan begära att en behörig myndighet i en avtalspart i skeppsmätningskonventionen ska mäta ett finskt fartyg utomlands. En sådan skeppsmätning erkänns som likvärdig med skeppsmätning som avses i detta kapitel.

Ett fartyg som för flagg tillhörande en avtalspart till skeppsmätningskonventionen kan mätas i Finland, om en behörig myndighet i fartygets flaggstat anhåller om detta hos Transport- och kommunikationsverket.

70 §

Finskt fartygs övergång till en annan stats flagg

När ett fartyg som är infört i trafik- och transportregistret eller i det fartygsregister som förs av Statens ämbetsverk på Åland övergår till en sådan annan stats flagg som tillträtt skeppsmätningskonventionen, ska fartygets mätbrev fortsätta att gälla högst tre månader eller tills en behörig myndighet i den flaggstaten ersätter mätbrevet med ett annat internationellt mätbrev beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Mätbrevet ska återlämnas till Transport- och kommunikationsverket.

71 §

Mätbrev för Suez kanal och Panama kanal

På begäran av redaren eller fartygets befälhavare kan Transport- och kommunikationsverket för ett finskt fartyg utfärda ett mätbrev på engelska för Suez kanal eller för Panama kanal. Ett sådant mätbrev kan också utfärdas för ett utländskt fartyg i en finsk hamn, om redaren eller fartygets befälhavare anhåller om det hos Transport- och kommunikationsverket.

Skeppsmätningen och fastställandet av dräktigheten ska genomföras i enlighet med de regler för skeppsmätning som vid respektive tidpunkt gäller för Suez kanal och Panama kanal.

73 §

Ändringar som påverkar uppgifterna i mätbrevet

Om ett fartyg, efter det att det har försetts med ett mätbrev, har undergått ändringar som påverkar dräktigheten, ska redaren eller fartygets befälhavare underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta utan dröjsmål. Fartygets dräktighet ska fastställas på nytt och för fartyget ska utfärdas ett nytt mätbrev enligt skeppsmätningskonventionen och med iakttagande av den tidsbegränsning som anges i skeppsmätningskonventionen.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas också när rum som inte är märkta som lastrum används som lastrum.

Om ändringar som avses i 1 mom. konstateras på ett utländskt fartyg som har ett mätbrev enligt skeppsmätningskonventionen, ska Transport- och kommunikationsverket underrätta skeppsmätningsmyndigheterna i fartygets flaggstat om detta.

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget ändras på något annat sätt som påverkar uppgifterna i mätbrevet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt mätbrev hos Transport- och kommunikationsverket.

74 §

När ett mätbrev förkommer eller skadas

Om ett fartygs mätbrev förkommer, ska redaren eller fartygets befälhavare underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta. Om det finns grundad anledning att anta att mätbrevet har förkommit, utfärdar Transport- och kommunikationsverket ett nytt mätbrev där orsaken till utfärdandet anges.

Om ett fartygs mätbrev har skadats eller blivit så slitet att det har blivit svårt att använda det, utfärdar Transport- och kommunikationsverket på ansökan ett nytt mätbrev förutsatt att det gamla mätbrevet återlämnas till Transport- och kommunikationsverket. I det nya mätbrevet anges orsaken till utfärdandet.

75 §

Lastning och transport

Ett fartyg ska lastas så att dess stabilitet och bärighet är tillräcklig och så att dess konstruktioner inte utsätts för alltför stor belastning. Ett fartyg får inte lastas över lastmärket och lasten får inte placeras så att den hindrar fritt och säkert tillträde till objekt och anordningar som behövs för driften av fartyget eller så att fartyget får begynnelselutning.

När ett fartyg lastas ska det tas noggrann hänsyn till fartygets lämplighet för den tänkta transporten och till lastens egenskaper. Behövliga försiktighetsåtgärder ska vidtas med tanke på händelser som kan äventyra liv och hälsa och säkerheten för fartyget, lasten och miljön.

Ett fartyg som har en lastsäkringsmanual ska lastas i enligt med den godkända lastsäkringsmanualen eller på något annat sätt eller med någon annan metod som godkänts av Transport- och kommunikationsverket.

Fartyget ska lastas så att lasten inte hindrar sikten från kommandobryggan.

Ett passagerarfartyg får inte användas för att utföra bogsering, om inte det är fråga om att hjälpa ett nödställt fartyg som påträffats under färden.

För genomförande av SOLAS-konventionen, Europeiska unionens rättsakter eller andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om lastning av och transport med fartyg.

76 §

Transport av spannmål i bulk på fartyg

När spannmål transporteras i bulk ombord på ett fartyg i internationell fart ska bestämmelserna i SOLAS-konventionen och de regelverk som utfärdats med stöd av den iakttas.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om transport och lastning av spannmål på finska fartyg i inrikes fart och på utländska fartyg som lastar eller lossar spannmål i en finsk hamn. När spannmål transporteras i inrikes fart kan de bestäm-

melser som nämns i 1 mom. iakttas i stället för Transport- och kommunikationsverkets föreskrifter.

77 §

Märkningar på fartyg

Fartyg som är införda i trafik- och transportregistret eller i det fartygsregister som förs av Statens ämbetsverk på Åland ska märkas med fartygets namn, hemort och utmärkning av djupgåendet. Dessutom ska fartyget förses med andra märkningar som förutsätts enligt SOLAS-konventionen, Europeiska unionens rättsakter eller övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om hur de märkningar som avses i 1 mom. ska göras, om deras placering, utmärkningssättet och märkningarnas storlek.

79 §

Helikoptertransporter

Om inte något annat följer av luftfartslagen (864/2014) eller av Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas på helikoptertransporter, kan helikoptertransporter till och från ett fartyg utföras, om det på fartygets däck finns att tillgå ett vinschningsområde, ett begränsat landningsområde eller ett fullständigt landningsområde.

I samband med internationell fart ska ett ro-ro-passagerarfartyg i klass A som omfattas av non-SOLAS-direktivet och som används på inrikesresor och ett tankfartyg ha ett fullständigt eller ett begränsat landningsområde så som förutsätts i SOLAS-konventionen. Ett ro-ro-passagerarfartyg i klass B, C och D vilket omfattas av non-SOLAS-direktivet ska ha ett vinschningsområde eller ett landningsområde så som förutsätts i non-SOLAS-direktivet.

I nödsituationer beslutar fartygets befälhavare och helikopterbefälhavaren tillsammans om sättet och platsen för helikoptertransporten, om fartyget inte har sådana märkningar som behövs vid helikopterverksamhet eller om skyddsutrustningen är bristfällig.

För att trygga en tillräcklig nivå när det gäller säkerheten får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter som överensstämmer med IMO:s rekommendationer samt Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) standarder och rekommendationer och som gäller de tekniska kraven för helikoptertransporter samt märkningarna och radiokommunikationen samt om de säkerhetsåtgärder som ska genomföras i samband med transporterna.

80 §

Medgivande till avvikelser

Av särskilda skäl kan Transport- och kommunikationsverket i enskilda fall medge avvikelse från de föreskrifter om helikopterverksamhet som meddelats med stöd av 79 § 4 mom., om avvikelsen inte väsentligt försämrar säkerheten för fartyget, helikoptern, personerna ombord på fartyget eller helikoptern, eller för miljön.

81 §

Tillsyn

Transport- och kommunikationsverket utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Polisen, Tullen, arbetarskyddsförvaltningen och Trafikledsverket ska ge Transport- och kommunikationsverket handräckning för fullgörande av de uppgifter som anges i denna lag. Bestämmelser om handräckning av Gränsbevakningsväsendet finns i gränsbevakningslagen (578/2005).

82 §

Föreskrifter om gränserna för fartområden för inrikes fart

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om gränserna för de fartområden för inrikes fart som anges i 2 § 36 punkten.

83 §

Serviceföretag för fartygs säkerhetsanordningar

För säkerställande av att säkerhetsanordningarna på fartyg fungerar auktoriserar Transport- och kommunikationsverket sådana serviceföretag för vilka det enligt SOLAS-konventionen krävs auktorisering av administrationen. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för auktorisering av serviceföretag och om kraven på deras verksamhet, i enlighet med kraven i SOLAS-konventionen.

84 §

Ersättning för kostnaderna till Transport- och kommunikationsverket

Bestämmelser om de avgifter som enligt denna lag ska tas ut för Transport- och kommunikationsverkets prestationer finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

92 §

Åtgärdseftergift

Om en fartygssäkerhetsförseelse är ringa eller de administrativa påföljder som gärningen medför för gärningsmannen kan anses vara tillräckliga med hänsyn till hur allvarlig gärningen är, behöver åtal för förseelsen inte väckas eller straff inte dömas ut.

Om förseelsen uppenbart är sådan som anges i 1 mom., får Transport- och kommunikationsverket utan att vidta andra åtgärder ge den skyldige en anmärkning.

93 §

Ändringssökande

I ärenden som gäller återkallande av trafiktillstånd, utnämningsbrev och sjöarbetscertifikat samt indragande eller återkallande av besiktningsbemyndigande får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Omprövning av andra beslut av Transport- och kommunikationsverket, erkända klassificeringssällskap, utsedda besiktningsmän eller utsedda skeppsmätare får begäras hos Transport- och kommunikationsverket på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Beslut av förvaltningsdomstolen i ärenden som avses i 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltnings-

domstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i en avgift som Transport- och kommunikationsverket påfört enligt denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Helsingfors den 23 november 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Anne Berner

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET ISSN 1456-9663